

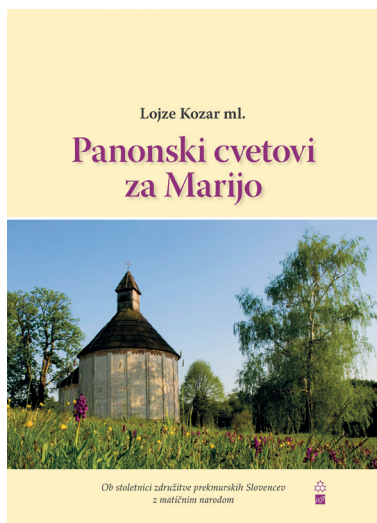

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

LOJZE KOZAR ML., PANONSKI CVETOVİ ZA MARIJO.
OB STOLETNICI ZDRUŽITVE PREKMURSKIH SLOVENCEV Z MATIČNIM NARODOM

Podatki o knjigi

- Naslov: Panonski cvetovi za Marijo
- Podnaslov: Ob stoletnici združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom
- Avtor: Lojze Kozar ml.
- Zbirka: Šmarnice
- Urednica: Cvetka Rezar
- Cena: 8,50 €
- Velikost: 150 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 76
- ISBN: 978-961-278-434-8
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Pomenljiv spomin na vse, ki so tlakovali pot k združitvi

V letu spomina na stoletnico združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom Panonski cvetovi za Marijo spregovorijo o zgodovinskih dogodkih in ljudeh, ki so pripomogli k združitvi, ter o sadovih te združitve. Šmarnična razmišljanja tako obujajo spomin na slovenske korenine in na ljudi, ki so tlakovali pot k združitvi slovenskega naroda.

Šmarnične zgodbe ne predstavljajo le nekaterih izmed številnih ljudi, predvsem katoliških duhovnikov in drugih vernikov, ki so zaslužni za združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom, temveč nam želijo pokazati tudi ozadje, pravo moč, ki je pripeljala do združitve razdeljenega naroda. Ob tem poudarjajo trdno vero v Jezusa, ki je varoval in krepil ljudi, da so skozi stoletja ohranjali vero in kulturo, in vodil tiste, ki so pred sto leti odločali o usodi Slovencev na levem bregu Mure. Poleg tega šmarnice krepijo spomin na Marijo, ki je izprosila milost združitve. Šmarnice tako z obujanjem spomina usmerjajo k boljšemu razumevanju sedanjosti in načrtovanju prihodnosti ter spodbujajo, da bi združitev tako v Prekmurju kot tudi matični domovini odsevala v srcih Slovencev in bi vodila k večji enotnosti.

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Lojze Kozar, rojen leta 1958 v župniji Gornji Petrovci, nečak Božjega služabnika Alojzija Kozarja, je bil leta 1984 posvečen v duhovnika in opravlja službo župnika v Odrancih. Od leta 2015 je tudi generalni vikar Škofije Murska Sobota. Ureja škofijski zbornik *Stopinje* in glasilo *Poti k Bogu*. O Božjem služabniku Danijelu Halasu je napisal knjige *Mučenec ob Muri*, *Najlepši klas* in *Dozoreli klas* (šmarnice). Izšle so še njegove knjige: *V svetišču družine*, *Legendarna pot*, *Srebrno poletje*, *Pripovedi o Mariji*, *Srebrni koraki* ter številni krajši zapisi v zbornikih in revijah.

Sodeluje tudi pri škofijskem postopku za beatifikacijo Božjega služabnika Alojzija Kozarja. O njem je napisal življenjepis *Vsa moja ljubezen* ter knjižico *Dober in nezlomljiv*.

Napisal je tudi priročnike z versko vsebino: *Zrno do zrna*, *Odprite vrata Kristusu*, *Križev pot (Halasov)*, *In vendar živimo – Križev pot Slovencev ob Muri*, *Križev pot ob Kregarjevih freskah*, *Skupaj čez zlati most*.

Odlomki iz knjige

Legende opisujejo, kako je Marija potovala po slovenski zemlji, kako je doživljala žalost in bolečino, pa tudi veselje in srečo. Pripovedujejo, kako je Marija prosila pomoči, kako je vabila in opominjala ljudi, kako je zaradi trdosrčnosti ljudi zapuščala posamezne kraje. Iz teh legend odseva resnično življenje naših prednikov, ki so Marijo spoštovali, jo častili, se ji priporočali in po njej prihajali k Jezusu.

Po vsej naši domovini, od panonskih ravnin do Jadranskega morja, so posejani spomini na Marijino navzočnost med nami, na njeno nenehno potovanje, ko prihaja k nam, ko nas vabi k Jezusu. Mnoge cerkve, kapele, znamenja, pa slike in kipi po naših domovih pričajo o veri naših prednikov in nas, ki se danes zbiramo po teh svetiščih, ki pred Marjinimi podobami molimo in se spominjamo nebeške Matere.

O Mariji pa ne govorijo samo cerkve, kapele in znamenja. O Mariji govorijo imena, ki jih nosijo mnoga dekleta in žene: Marija, Mara, Marička, Mirjam, Mija, Marja ... O Mariji govorijo imena krajev, ki so poimenovani po njej: Marija Gradec, Marija na Zilji, Šmarje, Šmarna gora ... O Mariji govori tudi narava, predvsem rože, ki so jim ljudje v preteklosti nadeli imena po nebeški Materi: šmarnice, Marijine solze, Marijini laski, Marijin šlar, Marijino srce, Marijine srajčke, Marijin list ...

Dolga in pestra je naša zgodovina ob Muri, Dravi, Savi in Soči ter drugih rekah in potokih. Slovenci smo doživljali tako težke čase kot tudi pomembne ali kar veličastne trenutke. Eden takih se je zgodil pred sto leti, ko so bili prekmurski Slovenci združeni z matičnim narodom. Ko letos vsi Slovenci slavimo to obletnico, ker smo z dogodkom pred sto leti vsi pridobili, se s hvaležnostjo spominjamo vseh, ki so v preteklosti ohranjali vero v Boga in zaupanje v Marijino priprošnjo. Obenem si prizadevamo, da bi ohranili dar vere in ga predajali novim rodovom. Svoje prizadevanje polagamo pred Marijo, da nam izprosi Božji blagoslov. Njej v čast želimo zbirati cvetove tudi v letošnjih šmarnicah.

V maju so poti ob Muri in tudi drugod okrašene s cvetjem. Sprehodili se bomo po teh poteh in zbirali cvetove za Marijo. Spoznavali bomo, da so tudi v deželi ob Muri vzkli in zacveteli mnogi cvetovi. To so panonski cvetovi za Marijo. To so cvetovi, ki so zaljšali Marijin oltar, ki so zbirali ljudi ob Mariji, ki so v njih krepili zavest, da so Marijini otroci. Panonski cvetovi za Marijo v nas krepijo hvaležnost za Božje darove, med katerimi je Marija prva in največja. Panonski cvetovi za Marijo nas vodijo k Jezusu, da bi ohranjali dar katoliške vere, da bi tudi prihodnji rodovi Slovencev poklekali pred Bogom in se priklanjali pred Božjo in našo nebeško Materjo Marijo. (Str. 9–10)